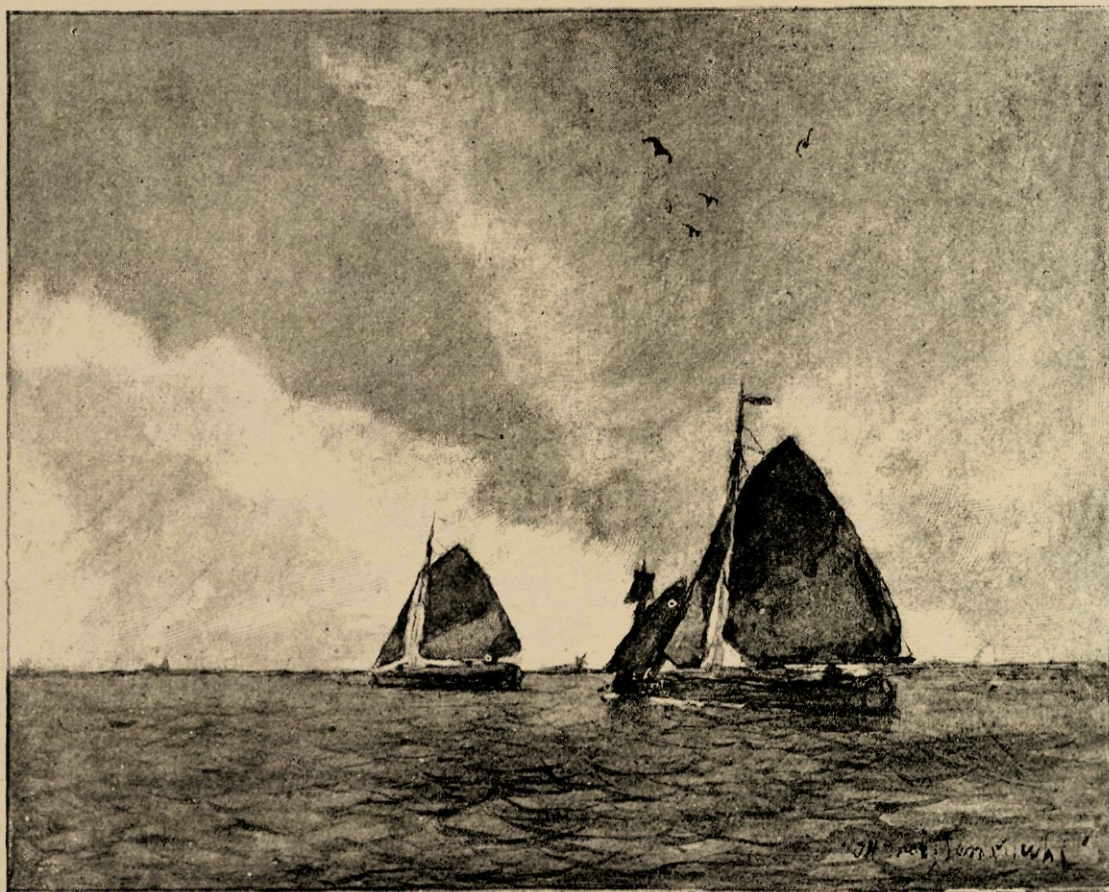

buiten, en weet er dikwijls het een of ander aardig uit te pas te brengen. Vlot het werk op het atelier niet best — er zijn van die dagen, waarop het is, als hangt er een floers voor het oog van den kunstenaar — dan neemt hij niet zelden een boek ter hand. Want ook Weissenbruch is van oordeel, dat men er niet te dikwijls „frisch voor kan komen”, en dat bij moedeloze buien een boek vaak groote diensten kan bewijzen om den geest de gewenschte afleiding te geven. Zoo maakt hij 's zomers wel eens met hetzelfde doel een wandeling in zijn tuin en komt dan eensklaps weer zijn atelier binnen, in de hoop dat hij — na dat intermezzo — plotseling zien zal, waaraan het tot nog toe haperde.

Hoewel onze kunstenaar het meest enthousiast is, wanneer hij over de heerlijkheden van Noorden begint, is hij toch niet zoo eenzijdig, dat alleen het polderland hem zou kunnen bekoren. Wij spraken boven reeds van zijn stranden, van de zee kust, waarvan hij de grootschheid op zulk een magistrale

Riviergezicht, naar eene aquarel.

wijze weet uit te drukken. Ook het echt-hollandsche stadsgezicht en onze schilderachtige dorpen trekken hem bijzonder aan. Zoo is hij in verrukking over Katwijk aan Zee, over Rijnsburg en Katwijk Binnen, en vergeet ook Haarlem en omstreken niet, waar hij, in zijn jongensjaren, met zijn vriend